

Biblia



„**Biblia**” se referă la Scripturile sacre din iudaism și creștinism. Termenul provine din limba greacă („biblion”) și înseamnă „carte”.

Prima parte a Bibliei este cartea numită de creștini „**Vechiul Testament**”, iar de evrei „**Tanach**” תנ"ך sau „**Mikra**” מקרא.

A doua parte este numită de toți „**Noul Testament**”. Vechiul Testament creștin, tradus împreună cu cel nou în circa 1800 de limbi, se bazează pe traducerea grecească a Tanachului (sec. 4 î.e.n).

Între textele adoptate de diferite grupuri creștine (catolici, ortodocși, protestanți etc.) există o serie de diferențe. Alții, ca de exemplu catolicii romani, mai adaugă variantei originale și o serie de cărți nerecunoscute de canoane, circulând, de aceea, sub titulatura de "jewish apocrypha" sau "cărți apocrife." ספרים חיצוניים

Tanachul evreiesc original a fost scris în limba ebraică și este singura parte a Bibliei recunoscută de evrei, conținând 24 de cărți כד ספרים.

Noul Testament conține 27 de cărți, printre care patru Evanghelii, Faptele Apostolilor, Epistolele și Apocalipsa.

Textele despre care vorbim sunt considerate a fi de factură divină, fiind scrise și adunate într-o perioadă de circa 1000 de ani, mai precis Vechiul Testament în primul mileniu î.e.n., iar Noul Testament în prima parte a primului mileniu e.n. Conținutul absolut remarcabil al acestei cărți extrem de cuprinzătoare sub aspect teologic, filosofic, stilistic, istoric, literar etc. justifică supranumele frecvent atribuit de exegeți sau de admiratori de „carte a cărților” ספר הספרים.